

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det, jeg overvejer, er både, hvad der bliver sagt og indholdet i det. Det er jo en klar melding om, at man er tilfreds med den. For den aftalepart, som regeringen har, nemlig Kommunernes Landsforening, siger, at man mener, at en aftale er en aftale, og at man står ved en aftale. Det er jo sådan set grundlaget for, at man har et aftalesystem, altså at parterne er inde på den bane, der hedder, at det, man aftaler, efterlever man også, og sådan vil det være.

Men jeg konstaterer, at der er mange, der har en særlig interesse i, at man bryder aftalesystemet ned. For hvad skal man med et aftalesystem, der i virkeligheden ligger på den bane, hvor vi også har nogle faste linjer for, hvor meget der kan omsættes i Danmark, hvis aftaler ikke skal overholdes?

Derfor er jeg meget tilfreds med stadig væk at sige, at et flertal i Kommunernes Landsforening ikke fører politik via Kommunernes Landsforening, men i virkeligheden har den opfattelse, at når man indgår en aftale ansvarligt, der dækker det samlede kommunale fællesskab, en fælles ramme, så er opgaven også at efterleve aftalen.

Pia Gjellerup (S):

Nu har finansministeren jo prøvet sidste år at se, at det var overordentlig vanskeligt for ikke at sige umuligt for 271 kommuner tilsammen at overholde en aftale, hvor de selv havde en forholdsvis beskedne indflydelse på det samlede resultat. Der gjorde regeringen sig nogle overvejelser, og man tør da sandelig sige, at vi fik dem præsenteret, om end det var i en mærkelig form og på et meget sent tidspunkt.

Derfor vil jeg høre, om ikke finansministeren kunne forestille sig at løfte sløret for, her før man sætter de sidste punktummer i den kommunale budgetforhandling, hvad det er for nogle overvejelser, regeringen gør sig med hensyn til det, som tyder på – desværre kan man sige – at være et resultat af den samlede budgetlægning, altså at man kommer til at budgetlægge for 98 folkevalgte kommunalbestyrelser på et niveau, der er højere end det, der passer regeringen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

De eneste relevante overvejelser, man kan gøre sig, når der er to aftalepart, der begge ønsker at fastholde en aftale, er overvejelserne om, hvad det er, der driver Socialdemokratiet til rent kampagnemæssigt at gøre, hvad de kan for at ødelægge aftalesystemet. Det er de overvejelser,

man kan gøre sig. Det er synd for det danske system, hvor der er en hårfin balance mellem det at indgå aftaler og overholde aftaler, at man rent faktisk forsøger at nedbryde det. Det kan jeg kun beklage.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad som medspørger.

Kl. 13.50

Ole Stavad (S):

Finansministeren giver jo udtryk for, at der aldrig har været så mange penge ude i kommunerne, som der er nu, og da jeg ved, at finansministeren anser sig for at være en klog mand, vil jeg godt spørge, om han kan give mig en lille forklaring på, hvordan oplevelsen ude i kommunerne, i det virkelige liv, både hos de folkevalgte og hos de borgere, der skal leve med de besparelser og nedskæringer, der sker på en række af de helt centrale områder som børnepasning, folkeskole og ældreomsorg, kan være så forskellig fra, hvordan den er bag Finansministeriets tykke mure, hvor finansministeren mest opholder sig. Har ministeren ikke tænkt på det?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er dokumenterbart, at der aldrig nogen sinde før har været så mange penge i omløb til service i den kommunale verden, og det er bl.a. penge afleveret via statskassen for at sikre, at der er flere penge til service næste år, end der er i år.

Så spørger hr. Ole Stavad: Hvordan kan det være, at der er så mange store udfordringer og sværhedsgrader denne gang? Det må være, fordi hr. Ole Stavad ikke har fulgt med i det, der rent faktisk er sket: at der er vedtaget en strukturreform, at der er vedtaget en ændret udligning, og at det er vedtaget, at primærkommunerne får helt nye opgaver.

Sandheden er jo den, at der vel ikke er noget tidspunkt overhovedet i den periode i Danmark, hvor vi har talt om nærdemokrati og kommunalt selvstyre, hvor medlemmer af byrådene har været udsat for en så stor udfordring på samme tid. Det handler om at lægge kommuner sammen, at fem kommuner kan blive til en, at man skal finde det fælles serviceniveau – og det har været kendt hele tiden, at man i den nye kommune får et serviceniveau, der er et vejet gennemsnit af de kommuner, der er lagt sammen – at man overtager nye opgaver fra amterne, overtager drift af institutioner, man ikke har haft før,